

Цей підхід до діагностики виробничого потенціалу будівельного підприємства – через особливості і характеристики елементів, які його утворюють – дозволяє досягти бажаного результату, одержати повну, інформаційноємну оцінку стану виробничого потенціалу підприємства та його використання.

Більшою мірою переважають підходи, що базуються на порівнянні проектної потужності будівельного підприємства та фактичного використання виробничого потенціалу. Максимум, що спостерігається в пропонуваніх наукових розробках – це застосування порівняльної оцінки підприємств, що працюють в одній галузі або на одному товарному ринку. При цьому оцінки в більшості випадків будуються на основі об'ємних характеристик, що показують кількість і обсяг виробленої продукції, в кращому випадку, на одиницю використовуваних ресурсів (фондів, чисельності тощо). Такий підхід дозволяє будувати і здійснювати тактичні програми управління виробничим потенціалом. Але розробляти і проводити стратегічні програми управління виробничим потенціалом, виходячи з такої інформаційної бази, складно.

Тому можна зробити висновок, що діагностика виробничого потенціалу підприємства повинна будуватись на основі багаторівневої системи, від найбільш загального до часткового.

ЕКОНОМІКО-МАТЕМАТИЧНА МОДЕЛЬ ОПТИМІЗАЦІЇ ФІНАНСОВИХ КОШТІВ ПІДПРИЄМСТВА ВКГ

І.В. ПОКУЦА, ас.

Харківський національний університет міського господарства

імені О.М. Бекетова

pokutsa@ukr.net

Питання ефективного розподілу і використання фінансових коштів на ремонт водогінної мережі – одне з основних проблемних питань в фінансово-господарській діяльності підприємств водопровідно-каналізаційного господарства. Для побудови економіко-математичної моделі і визначення функціонального взаємозв'язку між випадками пошкоджень водопровідної мережі та необхідною прогнозованою сумою витрат на ліквідацію цих пошкоджень, яка дозволяла би оптимізувати фінансові кошти підприємства

ВКГ використаємо методи латентно-семантичного аналізу та сингулярного розкладання матриць.

В якості вихідної інформації латентно-семантичний аналіз використовує матрицю, що описує набір даних, використовуваний для навчання системи. Елементи цієї матриці містять, як правило, ваги, що враховують частоти використання кожної змінної в кожному напрямі та участь змінної в усіх напрямках. Найбільш поширений варіант латентно-сингулярного аналізу заснований на використанні розкладання діагональної матриці по сингулярним значенням.

Така модель повинна відповідати критеріям прогностичної достовірності та може бути покладена в основу організаційно-економічного механізму відтворення основних засобів в контексті вирішення питання оптимізації розподілу витрат і підвищення економічної ефективності ремонтів і ліквідації аварійних ситуацій.

Вихідна матриця A , побудована з даних кількості пошкоджень на мережі КП «Харківводоканал» та відповідних витрати на їх ліквідацію при сингулярному розкладенні матиме вигляд:

$$A = U * S * V^T$$

A		U		S		V^T	
4492.00	7861.00	0.11	-0.52	80040.04	0.00	0.18	0.98
3946.00	8334.00	0.11	-0.41	0.00	5698.66	-0.98	0.18
4158.00	11833.00	0.15	-0.34				
4075.00	13973.00	0.18	-0.25				
4519.00	16996.00	0.22	-0.23				
4392.00	18299.00	0.23	-0.17				
4383.00	18300.00	0.23	-0.17				
5104.00	24499.00	0.31	-0.09				
4949.00	25452.00	0.32	-0.04				
4523.00	29177.00	0.37	0.16				
4219.00	31035.00	0.39	0.27				
5375.00	41292.00	0.52	0.40				

Звернемо увагу на матрицю U , яка за визначенням в механізмі сингулярного розкладання відображає внутрішню латентну структуру

взаємозв'язку показників з матриці А. За допомогою програмного комплексу Statistica 10.0 побудуємо діаграму розподілення значень матриці лівих сингулярних векторів U, прийнявши перший стовпчик U за змінну Var1, другий стовпчик буде відображати значення функції від аргументу Var2.

Для даного підприємства КП «Харківводоканал» у заданому проміжку часу ця функція становитиме:

$$Var2 = -0,6844 + 2,1727 * Var1 ;$$

Отримана в результаті сингулярного розкладання первісної матриці даних А функція є внутрішньоструктурною взаємозалежністю обсягів фінансування витрат пошкоджень водопровідної мережі від випадків пошкоджень на ній, і відображає оптимальну структуру перерозподілу грошових коштів в цих випадках. Крім того, отримана нами функція може слугувати основою для прогностичної моделі ремонтів на підприємстві, що може бути покладено в основу системи планово-попереджувальних ремонтів підприємств водопровідно-каналізаційного господарства.

ДЕБИТОРСЬКА ЗАБОРГОВАНІСТЬ ЯК ОДНА ІЗ ЗАГРОЗ КРИЗОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

О.О. РУДАЧЕНКО, асистент

Харківський національний університет міського господарства

імені О.М. Бекетова

polkin87@ukr.net

На сьогоднішній день, поняття «криза» інтерпретується науковцями по-різному. Враховуючи різні підходи до визначення кризи, під кризовим станом підприємства розуміється сукупність кризових явищ, яка є критичною та може призвести до ліквідації підприємства.

Також можна зазначити, під кризовим явищем вважається погіршення певних показників функціонування підприємства, які мають негативний вплив на процеси його життєдіяльності. Тому, вчасне попередження кризового явища на підприємстві є актуальним питанням сьогодення. Особливого значення в цих умовах набувають підприємства житлово-комунального господарства (ЖКГ), які відповідно до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» не можуть бути ліквідовані. Тому своєчасне попередження кризового стану